

MARCZIUS TIZENÖTÖDIKE.

Hétfő

64. szám.

Pest, majus 29. 1848

Nem kell táblabiro politika.

April 10. kezdve e lap hetenként hatszor egy közép nagyságu iven fog megjelenni, és posta útján is megrendelhető.

Előfizetési ár:

April 10-kétől június végeig, Budapesten, házhordással 2 ft. 30 kr., vidékre postán borítékban 3 ft. 30 kr.

April 10. september végeig félévre: Budapesten 5 ft. Vidékre postán borítékban 6 ft.

April 10-étől december végeig három évnegyedre:

Budapesten házhordással 6 ft. 30 kr., vidékre postán borítékban 8 ft.

Budapesten egy pengő forintjával, egy hónapra szóló előfizetést is elfogadunk.

Hirdetésektől egy háromszor hasábozott sorért, vagy ennek helyéért 3 kr. pp. fizettetik.

Honvédelmi adományok. Hegedüs Fáni 5 ft. Odri Leopoldina 5 ft., az eddigi begyűlt összeg 61 ft. p. p.

Jól értesültektől halljuk, hogy Vay Abrahám Mármaros főispánja hivataláról lemondott.

A ki az oláh nyelvű lakosság viszonyait ismeri, tudni fogja: hogy ha valahol, Mármarosban nagy szükség van arra, hogy az elnöki székbe egy népszerű egyén neveztesse ki.

A mennyire mi a megyét ismerjük, bizton elmondhatni véljük, hogy a ministerium a jelen körülmények között e helyre alkalmas embert Mihályi Gábor, több izbeni országgyűlési követnél nem találhat.

E férfit szereti a köznépi szereti a táblabiro

róság. És a mi legfőbb, neki nagy tekintélye van az oláh papok felett.

Mi igen sajnálkozunk, ha a mi netán nem kedves helyről jövő ajánlatunkkal a jó ügynek ártottunk volna.

Azonban bárha mi a mostani ministerek ellenében nem viseltünk valami tulságosan belénk rögzített előszeretettel, de mégis azért tökéletesen hisszük, hogy ha a ministerium az illető megye ismertebb egyencével magát értekezésbe tévén, ajánlatunkat figyelemre méltónak fogja találni az, hogy az ajánlatot mi tettük meg először a kinevezésben a kormányt nem fogná genirozni.

Egyszersmind az olvasó is tegyen fel rólunk annyi komolyságot és úgyszeretetet, miszerint na-

gyon távol van az tőlünk, hogy mi ezen ajánlatunkkal valami gyermekes kísérletet akarnánk tenni annak kitadására, ha valjon hajtanak e oda fen valamit sorainkra, vagy nem?

Az Életképek tréfát csinált.

Megirta, hogy két év múlva mint leszünk három szerkeztők Sibiériában száműzöttek.

E három szerkeztő Vahot Imre, Nádaskai és csekély magunk.

Az életképek azonban a névsor szerkeztésben nem nagy prophetai inspiratiót tanusit.

Van e három szerkeztő között egy, ki legujabban annyira neki rugtat a conservativságnak s annyira harcztot szonjaz a liberalisok ellen, hogy ha a muszkák bejönnének, azon szerkeztőt okvetlenül pesti kozák-hettmannak fognak kinevezni.

Nem bolond a muszka, hogy olyan jól használható legényt a világ végére küldjön.

Bécsből írják:

És midőn épen javában lenne a pakkepe hendl és heipl-szalát saison, akkor a hiv bécsiek elkezdenek barricadokat építeni.

Ki a manó tanította meg őket ezen mesterségre? —

Szerkeztő! —

Ah ha ön itt volna, és mi ketten részt vehetnők azokban, a mik itt történnek.

Én és barátaim még most is azon harmadik emeleti szobában lakunk, hol most két éve meglátogatott ön minket.

Mi akkor már beszélünk efféle lehetőségekről, de az csak egy szép tündéri látomány volt. Ennyit akkor senki sem hitt volna.

Én világosan emlékszem ön szavaira, a mit akkor mondott. Ön mutogatta, hogy lehetne a Grabent hirtelenében bebaricadozni.

Ön drága szerkeztő, tudomra nem sokat ért a verscsináláshoz, de azért önnek lelkéből az ihletnek kellett szólani, mert a barricadek mérnöki pontossággal épen azon helyeken húzódnak, a hol ön azokat hoszu ujjával előre kimutatta.

Ez nekem ismét új argumentum arra, szerkeztő, hogy evangeliumom tovább is az ön lapja legyen.

Ezután ön ha lapjaiban jóslani is kezd, azt is fognám hinni, hogy a tüzes patvarba ne binném el tehát azt, mit ön a tényekről mondogat el.

Az a csinos szöke lányka, kivel akkorában, mind a négyen keresztül az ablakon annyit coque-tiroztunk, most épen legszebb virágában van.

A kis átkozottból tökéletes republicanus lett.

Hinné ön, kedvelt virágcserepei helyett ma reggelre ablakai egészen kövekkel vannak megrakva.

Különben a mi ablakunk is így van. A szomszédunké is így van, csaknem mindnyájunké.

Csak egy van, a miben képzelődő tehetségünk a valótól minden kritikán alól maradt. A revolutió nagyszerűsége! Szerkeztő, jaj azon embernek, ki egy ilyen jelenetet regényben, novellában, versben, vagy plane egy honorált hirlapi cikkben leírni akarna. Ha önnek valaha olly irat jut kezébe, mellyben azt valaki leírni erőlködnék, kérem önt szerkeztő, vágja ön földhez az ilyen könyvet.

Leírni egy revolucziót, valóságos felségsértés a historia ellenében.

Egy ismerősünk, ki itt Bécsben a Pazmaneumban nevendék, neki türkőzött, izzadott és rágta a tollat, de utoljára is nem jött ki belőle semmi, mint a mi kedves belügyministerünk körleveiből, melylyek mint hallom egy megindítandó: Prédikatiótárban hat tómusban ujjolag ki fognak adatni.

Beszélni, ha majd ön a részletekről kérdezősködni fog, tán többet lehet. És ön érdekében most nem is mondok többet. Hej jó lesznek az illy vígasztaló historiák akkorra, midőn ön, a magas ministerium elenni rettenetes rágalom miatt vagy két esztendeig ülni fog hüvösen.

Készülőben vagyok Pestre. Onnan a vidékre, hol okvetlenül követnek kell magamat választanom. Teljék mibe teljék?

Addig is tegyen ön velem egy szivességet. Szóljon kéz alatt azokkal, kik a nemzeti képviselők teremének rendezését magukra vállalták.

És foglaltassa le számomra a baloldalon a legszélsőbb helyet. Ha másként nem lehet, alakítsák át a padvégét zártszékké, mert én ha lökdösődöm is a követekkel, de mindenesetre ezen helyen fogok ülni.

Ön nekem beszédeket fog készíteni. Én azokat harsány szavammal eldörgöm a hazának, és a harmadik ülés után már compact erőben fog működni a mi ifju radical pártunk.

Kérem önt, ne tegye velem azt, mint szokta, hogy leveleimből az illyen csattanós helyeket kitörli, ön ellenében eddig is mindig a legkajánabb censor volt. — Ha ezt kitörli, nem írok többet, ha még két ennyi honoranimumot is fizet mint eddig, menjen ön; ön maltiosusabb censor a veressoru Engelnél.

Majd az országgyűlés alatt. — Akkor lesz a mi világunk.

Mint nemzeti képviselő csak meg fogják nekem engedni, hogy önt meglátogassam. Viszek önnek be írószert, ha mindjárt zsemlebe is kell rejtenem a kalamarist, lesz penna és papiros is, a mi eszméink daczára a kufseivastagságu falaknak mégis kihatnak a világosságra kedves tápláló eledelel a mi szép jóvendővel kecségető pártunknak.

Azért hát ne busuljon ön semmit. Nem lesz ez mindig így.

A táblabírák és azok, kik szörnyűséges buzgóságukat erőnek erejével mint gerenda szálát szeretnék a ministerium szemébe szöktetni, ha még annyira is demonstrálgatnak, ne zavarja őt.

Sajnálja, hogy olly sok rövidlátó van, de ennél többet ne tegyen. Ennyivel tán tartozik ön, de többel nem.

Ön minden sorban eddig azt mondta, hogy saját belső nemzeti politika nélkül a magyarság veszeléyzve van.

Emlékezik ön azon estére, midőn egy nagy non putarem alkalmával még azok is, kik ön s elveiben ellenében a legkiáltóbb ellenszenvvel viseltének, mint szoriták meg ön jobbát?

Emlékezik ön, midőn más napra ezen non putarem csak módosított alakban teljesedett be, mint-ha ketté vágták volna, hogy huzódtok el öntől?

Tanulja meg ön innen, mit tesz sokaknál az a meggyőződés.

Illy non putarem aligha még rövid idő múlva ismét nem fog történni.

Ha kinézek ablakomon a jelek szemem előtt fekszenek.

Gyanus dolgok vannak itt forrongásban szerkeztő, igen gyanus dolgok.

Nagy Gedeon.

Pest maj. 29.

Tudjuk végre azon gyönyörűséges mákvirágok egyikének nevét, kik Ferdinand királyt és császárt környezik.

Le van immár leplezve az egész szláv ármány annyira, hogy azt a bécsi rövidlátó tömeg is át-nézheti.

Midőn a lincziek megtudák, hogy Ferdinand városukon keresztül utazott, követeket küldöttek utánnok, kik őt futása következményeire figyelmeztették.

Alig láthaták pillanatra császárukat, és gr. Bombellestől — ki egy maga volt kísérelő a császári család körül — azon jó tanácsot kapták, hogy „csatlakozzzanak a szlávokhoz!”

E tanácsot egy ember adá, ki ellensúlyozás nélkül van a fejedelem oldala mellett tanácsadóul.

E tanácsot egy ember adá, ki Ferencz Károly főherczeg fiainak, jelesen Ferencz Józsefnek a trónörökösnek nevelője volt.

Kópzelhetni a tanokat, alapeszméket, melyek általa a korona hordozására szánt ifju fogékony keblébe oltattak.

S előttünk állhatnak azon fogalmak, melyek az alkotmányos szabadság, népjogok és fejedelmi kötelességek iránt általa felfejtettek.

Bizony elkezd szomorodni lelkünk, ha meg-gondoljuk ezeket.

És keblünk mélyéből sajnáljuk azon fiatal embert, ki köztünk léte alkalmával megmutatá, hogy érdemes lett volna egy becsületesebb és tisztább lelkü nevelőre.

E nevet, Bombelles, oda írhatjuk hol történe-teinkben a legroszabb emlékezetek vannak folje-gyerve.

És ön kedves Dubraviczki Simon, kinek ke-mény buzgósága ügyvédsége után fogadták el Pestmegyében indigenának ezen embert.

Tessék felelni ajánlottjéért.

Jelenleg csak Bombelles nevét akartuk az olvasó előtt megösmertetni, holnap a közelebbi bécsi események taglalásába és jellemzésire térünk. Csernátóni.

Megtörtént mit még álunkban sem hittünk volna. —

Marczius 15-ke után volt ember a ki belső titkos tanácsosi címért folyamodott.

A mai Pesti H. hozza azon örvendetes közlést hogy Tihanyi Ferencz belső titkos tanácsosi címmel köpönyegeztetett föl. Notabene díjmentesen. Bizon pedig ha már valakinek a címvasadást sulyos pillanataink közt eszébe jut, meg kellene érte becsületesen fizetelni, s a díjat a honvédelemre fordítani. —

Tihanyi Ferencz tehát belső titkos tanácsos, kárpótlásul a temesi gorófságért (?) De azért csak le kell venni a kocsiajtórul azt a grófi koronát.

Majus 28.

Lapunk ellen az országban többfelé ingerültség van. Mi fájdalom ez ingerültség okát könnyen megfoghatjuk. Ez ok semmi egyéb mint politikai kiskorúság és pedig legtöbbszörre avas táblabíró ködmönben.

Mindenfelől népgyűlésekről, bizalmi deputációkról, auto da fékről hallunk. És miért? A Marczius 15-keért „ezen csevegő gunylapért mellynek sem pártja, sem elvei nincsenek, melly semmi véleményt nem képvisel stb. stb.“ (mint az ellenünk kifogadásokban illyes és kisté vastagabb kitételekben elmondatik.)

Bizony mondom néktek eljárások gondatlan és neveléses mert vagy igaz, hogy nincs pártunk és elvünk vagy nem igaz. Ha igaz: mire való az a sok handabanda és don Quixottiad? ha nem igaz, s nekünk még is talál elvünk és pártunk is lenni, mit legyen szabad legalább magunknak hinni mit szándékoltok ez iszonyu zajjal és fenyegetéssel elérni?

Azt gondoljátok tán, hogy minket zajgástok elijeszt, hogy pártunk velünk együtt szétszalad, s keblére tevén kezét s bünbáno képet vágva kiáltani fogja „peccavi“?

Ezt tehetik azok, kiknek meggyőződésök nincsenek a hatalom előtt — legyen az bármely természetü — meghajolni első és örökös kötelességüknek tartják. De tőlünk illyesmit ne várjatok, velünk illyes mire, uraim, ne számoljatok. mert gazda nélkül készítték a számadást.

Nálunk az erélyes magyar ministeriumnak őszintébb tisztelője, lelkesebb védője nem le-end, de a gyenge és habozó magyar ministeriumnak védelmére tollunk egy vonást sem teend. Támogatni fogjuk ugyan a gyengét is, de nem simogatással hanem dörzsöléssel, nem dicseréttel, hanem megrovással.

Fővárosunk szelleméről jelenleg hü képet vázolni nagy feladat. Bukott bureaucratismus, fejtelmelt nyárspolgárság, táblabírói antidiluvianus szabadelvőség (?) ugorka fára felkapott hamis-lelkü reformerek tömege, hirlap-irodalmi kenyér-

irigység, zsidóharcz, választási celszövények és hivatal vadászok varju károga teszik political légkörünk alkatrészeit.

Az ifju radical párt — mellyet republicanus cím alatt igyekeznek sokan gyanussá és gyűlölté tenni — rendületlenül, hátulréli megtámadásokra orozva maro celszövényekre mit sem hajtvá, dolgozik izzad s készíti el az utat, mellyre irtozattal tekint a gyáva, és bizalommal a férju.

Az ut rögös, és készítői el fognak hullani a munka terhe alatt, de arcuk veritéketül kezeiknek izzadságátul megtermékenyül a föld és megfogja teremni gyümölcseit; és a nemzedék, az utokor áldani fogja az utöröket.

Önnállásunk függetlenségünk első perceiben reménytelen emelők föl kezeinket és hálát adánk a sorsnak szabadságunk kivivásaért, s biztunk testünk testéből, s verünk véréből kikelt első magyar ministeriumunkban.

De a győzelem óta napok, hetek és hónapok teltek el, és kinézéseink felett elsötétült a láthatár Zavar és fejtelenség, önérdek halászat és piszkos hivatal vadászat reményeinket nagyon lehangolák, s fájdalmasan tekintünk ministeriumunkra, mellytől erélyességet vártunk és tévovázást nyertünk.

És nem tehetők hogy fel ne szólaljunk nem tehetők, hogy ajkainkat zárva tartssuk, mert aggodás és félség fogá el kebleinket, mint az anyáét, ki gyermekén a kor jeleit látja.

Szolottunk hát előbb csendesesen, később — midőn suttogásainkat nem értettek hangosabban, mig végre kiáltanunk kellett, hogy meghalljanak.

És megértettek, s midőn láták, hogy van miért kiáltanunk, ismét bedugák füleiket, mint az atya, ki rimánkodó gyermekeinek sirását hallani nem akarja, s a feje felett égő ház füstjétől elkábulva áll. —

És midőn mi a vészharangot meghuztuk, midőn figyelmeztettük őket, hogy tűz van, előállottak barátaik (!) és azt mondák „igaz tűz van, de ezek itt a gyujtogatók,“ — és ellenünk kezdének támadni. Ők is meghuzák a vészharangot, de ellenünk s a — hazát elfeledve — fecskendőiket reánk fordítják s fejük és fejünk felett a köz bukás lángjai csokolodnak.

Bizony mondom néktek, a ház, melly mindnyájunknak véde, melly titteket mint minket fedele alá fogad, taticatok mellett porrá ég, s átszenesült gerendái alatt mindnyájan el fogunk temetenni.

Hagyjatok fel azért a praeceptorai minakkal és fenyegetődzésekkel, és ne tegyétek magatokat nevelésessé.

Ha ti simogatással hiszitek megelőzendőnek a veszélyt jól van, simogassatok és dicsérjete.

De mi másként vagyunk meggyőződve, azért engedjete nekünk is szólhatási jogot és szabadságot.

„Hanc veniam petimusque damusque vicissim.“

Hogy lelkeinket nem az ellenmondás és örökös hibakeresés szelleme lakja, ezt látható az örömmel, mellyet a ministerium ollykori s kivált közelebbi erélyesb magaviselete bennünk gerjesztett, látható a megelégedés színén, melly lapjainkon előmlött, valahányszor valamit megdicsérhetünk, azért legyetek véleményt eltűrők.

Magyar ministerek! hallottatok-e a birkanyájról, melly a békét ajánló farkasoknak kezesekül

hő, fiatal, erőteljes örebeit adá ki, cserében pedig farkaskölyköket fogadott el.

A mese szép és tanuságos; a farkas kölykök már köztekek vannak; kérlek ne legyetek birkanyáj.

Csernátóni.

Pest, május 27. 1848.

Pestmegyének mai közgyűléséu felvétetett, a belminister felhívása áldozni a veszedelemben lévő haza megmentésére.

Nyáry alispán indítványozta, hogy a folyó évi november 1-sőtől kezdve tartozván a nemesség egyenlőn viselni a közterheket, most mindjárt vetessék ki a nemességre 400,000 pft, s ez adassék át a ministeriumnak azon feltétel mellett, hogy ezen összeg a jövődő tartozásába a nemességnek betudassék, a nem nemes polgárok pedig azon ideig folyó és még multból hátralevő adójukat fizetvén be, ez is télessék le a haza oltárára.

Halász Bódi polgártárs amaz indítványt akkép akará módosítani, hogy vetessék ki a nemességre 200,000 pft, s ezt adja jövő tartozásába betudás nélkül, nehogy azt mondja a jobbágy: imé, a nemesek minket most is nyomnak, mert fizetnek ugyanők is, de mit ők adóznak, az nekik betudatik jövő tartozásukba, — nekünk pedig nem tudatik be. —

Ez indítványt senki se pártolta, amazt az egész közgyűlés elfogadta, s adná isten, hogy az egész hazában így fognák fel a haza segítségét!

1840. évben, midőn Pestmegye felajánlá magyar színházát a nemzetnek, s szóba jött az országgyűlésen nemzeti színházra adózni, a híres soproni követ Nagy Pál tüzes beszédet tartván, kihívta a magyar nemzetet, hogy elfogná magát szégyenleni, ha nem találtnék 4000 magyar, ki fejenként 100 pftot nem adna a magyar nemzeti színházra, s mindjárt meg lesz a kivántató 400,000 pft tőke — tehát adót kivetni nem kell. — Helyes taps viharzott a teremben.

A zalai követ Deák Ferencz fel áll és szól. — Ki magyar nemzeti színházat akar, az ne szavazzon a subsidiumra, mert azon nincs isten áldása, akkor a magyar nemzeti színházról mi sem lesz. — Így lett törvény 450,000 pft adót hatarozó színházunkra.

Halász Bódi indítványa is valami szépen hangzik, de ki hajtotta volna végre a megyei határozatot a fizetni vonakodó ellen?

Az elfogadott Nyáry indítvány nem adózás, csak a tartozásnak korábbi fizetése. Az anya felnevelvén fiát, midőn szárnyára ereszti, ad neki 5 garast 3 hó mulva visszafizetendőt, de az anya szükségbe esvén, megszólítja fiát, fizetné meg 2 hónappal előbb azon tartozását, különben éhen hal meg, a melly fiu e tartozást meg nem fizetné előre, midőn anyja különben éhen halhat, az gyalázatos fiu volna. Magyar ember nem lehet gyalázatos, azért fizesse tartozását előlegesen, ha hazája különben elvész, mert a hazával elvész vagy él a becsületes magyar, szabad haza nélkül az élet se kell.

Párbeszédke.

— Honnan jössz Sándor?

— A rigorosumról pajtás! a ki lelke van.

— Hát hogy ment? Szurkoltál?

— Szurkoltam, mint néhány hét előtt az adminisztrátorok, de jól ment, dicsően.

— Hogy hogy?

— Barátom Reisinger ilyen kérdéseket tett.

Az ásványtanból: mire használtatik a márvány? Épületeknél lépcsőre — felelém én — s keresztet is csinálnak belőle. Jól mondja az ur — tevő utána Reisinger. A zoologiából: mivel mozdul a madár? A szárnyával fölemeli magát a levegőbe. Jól mondja az ur — tevő utána Reisinger. Mik a madárnak vég tagjai? a farka és orra. Jól mondja az ur — tevő utána Reisinger. És barátom ezen feleletekért gyógyszerészi oklevelet kapok.

— Nagyon derék pajtás! tudom, hogy te is fogsz rhabarbara helyett keverni elég patkánymérget.

Eddig tartott a dialog.

Morál: ha az ember senkit sem akar magára haragítani, eressze át könnyen a rigorosumon még a gyógyszerészt is.

Oh Squers! —

Pediglen.

Franciaország departementjai biztosíták a nemzeti gyűlést, hogy védelmére 500 ezer nemzetőr bármely perczben készen áll.

A képviselők május 17 óta megösmertető jelszót baloldalon egy tricolor rózsát hordanak.

A nemzetörség hitszegő főnöke Courtais helyébe a végrehajtó bizottmány Trouvé Channalt nevezte ki.

Lacordair dominicanus híres hitszónok és képviselő, közelebről egyik ülésben papi ruhája miatt megtámadtatván, lemondását benyújtotta, mi el is fogadtatott.

Beranger is megnyerte másodszeri kérelem után lemondása elfogadását.

Az angol parliameut egy navigations billet foglalkozik, melly által az angol szükeblü és önös politicán alapuln, de korunk szellemivel már egybe nem férhető tengeri kereskedésre vonatkozó törvényeken lényeges változtatások tervezettnek, melyek által az angol kikötők más nemzetek hajói és productumai előtt is nyiltabbá tétettnek.

O' Brien, O' Meagher és Mitchel az United Irishman című lap dühös szerkesztője hűtlenségi perbe fogattak. A két első pere azonban forma hibák miatt már most másodszer kezdetett meg.

Hire van hogy Triestet az olasz hajo had bevette. Az angol és francia flotta jobbra és balra vonult a győzteseknek semmi akadályt utjokba nem vetve.

Horvátok és slavoniaiak!

Ő cs. kir. apostoli felsége 1848. évi majus 6. költ kézírata által István főherczeg, magyarországi nádor és királyi helytartó ő fensége közbenjárására alólirtat horvát- és tótországbani királyi meghatalmazott biztossá kinevezni legkegyelmesben méltóztatott, hogy ott a különcködési mozgalmakat megszüntesse.

Ő felségének változhatatlan legfensőbb kívánata oda irányul, hogy a nevezett országoknak magyarországgali kapcsolata s kormányegysége föntartassék, valamint hogy ezen elválhatlanu Magyarországhoz tartozó részeknek nyelve és nemzetisége is biztositassék.

Buzini Jellachich József ur, Horvát-, Dalmát- és Tótország bánja, ő nagy méltósága ő császári királyi apostoli felségétől 1848. évi majus 7-ről sajátkezű legfensőbb leirást kapott, mellyben neki meghagyatik, hogy nem csak István főherczegnek, Magyarország és az ahhoz tartozó részek nádorának és királyi helytartójának, hanem az ő felsége által kinevezett felelős ministeriumnak is az 1848. III. törvényczikk értelmében teljesen engedelmeskedjék.

Slavoniaiak és horvátok! Legszentebb érdekeitek, u. m. nyelvetek, nemzetiségötök és vallások, biztositvák! a király által szentesített törvény érettek kereskedik.

A törvények megtartása, a rend és béke, a király iránti rendületlen hűség és szeretet legjobb biztosítékok az alkotmányos szabadság, személy- és vagyonbátorság föntartására, s egyetlen útmód a közjöllét kifejlődésére.

A ti honfiatök számára nyitva állnak Magyarországbán minden hivatalok és előnyök szintugy, mint a magyarok számára. Már a ministeriumban egy közületek kinevezett külön osztály van alakítva, melly csupán a ti ügyeitekkel fog foglalkozni

Egész határotok részesülend az alkotmányos jogokban és szabadságban szintugy, mint hazátok egyébb lakosai. Én föl vagyok hatalmazva, engedményeket adni, mint szinte minden határlakókból egy bizottmányt alakítani, mellynek föladata leend a jogok és tartozások, az alkotmányos szabadság, a kormányzás, sőt ha lehet, még a katonai határrendszer tekintetében is, ha és a mennyiben javítások és könnyebbítések szükségeltetnének, a legközelebbi törvényhozás elé törvényjavaslati indítványokat készíteni.

Horvátok és slavoniaiak!

Koronás fejünknek, ama forrón szeretett királynak nevében, ki minden népeinek jöllétét egyaránt szivében hordozza, kiáltok hozzátök, egyesüljetekek a törvényes alkotmány zászlója köré, teljesítetekek a király ő felségének legfensőbb akaratát, kerüljetekek minden szakadási irányt, fogjatekek kezét a törvényvel, — és boldogok leszetekek. Jöllétekek föl fog virágozni; rátök és maradékaitekra az isteni gondviselésnek áldása fog szállani.

Éljen a király! a törvény! és az alkotmány!
B. Hrabowsky.

Hazánk veszélyezve van! Ministeriumunk felszólította a népet, honunk védelmére, — s mint Frankonban történt 790-ben, — ifjaink leglelkesebjei sereglenek a kitűzött honvédelmi zászlókövül. — Istenemre mondom, nagyszerű érzet, annyi hazafiság-, feláldozás és lelkesedéssel találkozni! Illy néppel Magyarország, a vész karjai között, a boldogság, és dicsőség fokáig emelkedhetik! — De csak akkor, ha e lelkesedés buzditatik, — a hazaszeretet szülte feláldozást méltánylat, s elismerés kísérendi!

És történt e illyesmi eddig?

Fpen nem!

A helyett, hogy nemzeti létünk első bajnokai szeretettel s buzditással találkoznának, kénytelenek tűrni, az absolut irányu, katonaságtól ideiglenesen hozzájuk rendelt tiszteknek zsarnokságát!

Igy történt tegnap, hogy egy veres hajtók tisztt, más testvéreinket kurta vassal fenyegette, egy zöld hajtókás, a toborzási bizottmány által altiszteknek jelölt egyének mellözésével, kénye kedve szerint avangirongatott! meghagyta persze németül az általa teremtett káplároknak, hogy azoknak hagyják meg fülét, kik zugolódnak!

Polgártársak, az illyen emberek, a lelkesedés szent lángjait, kioltva, vétkeznek hazánk, s szabadságunk ellen. Illy embereknek befolyást engedni nem szabad!

Ifjaink hazánk üdvéért, készek eltűrni, éhséget, szomjúságot, készek férgék és bogarak között szátárolni! de szabadságunk bajnokaihoz, lelketlen gépekké, kiket minden nyomorult baka, jobbra balra utasíthasson, aljasodni nem fognak soha! Vagy hiszitek é, hogy olly ifjak mint Radenics, Illési, Ferenczy, s több mások, surolás vagy csizma, isztogatásra alkalmazhatók.

Azért minden áron ki kell közzülni az idegen irányu elemet küszöbölni!

Ti hozzátok szólok most testvéreim! legyetek állhatatosak a szent ügy érdekében, mellynek védelmére áldoztatok éltetek. Történjék bármi, rólatok a haza meg nem feledkezik, sorsotok felett örökösök a hon; bizzatok s el ne csüggedjete!

Elég legyen most egész általánosságban szólnunk, remélve, hogy a szükséges javítások meg fognak tétetni, ha kell részletesebben is fogunk e tárgyhoz szólni.

Nagy G.

Következő sorokat kaptuk egy pestvárosi választótól. —

Eszébe jutott egy választó collegámnak a Pesther Zeitung tegnapielőtti számában a választandó városi tisztikart jó előre közölni, e jogra nekem is meg van, én is több tanácskozó clubokban vettem részt, én meg úgy tapasztaltam, hogy a vélemények következtében öszpontosulunk:

Főpolgármester Rottenbiller L.
Alpolgárm. Staffenberger cselótti szószóló.
Főbíró. Gräfl József.
Kapitány. Tót Gáspár.
Tanácsnokok.
Törvényszék-tanács.

Hengelmüller M. Madedl János. Koller Ferencz. Kasselik János. Polgár Károl. Borsodi Endre. Kacsokovics Lajos. Monasterli Sándor. Fabricius Endre. Fabini Táfor.

Jegyzők.
Törvényszék-tanács.
Schiffner Gyula. Békfy Miklós. Bellágh József. Fülepp József. Keviljártó Alajos. Horvát Károl. Halász Jósá. Törösty Lajos. Morlin Imre. Tölgyessy Károl.

Alkapitányok Pekáry Imre és Lombay Imre.
Telekbíró. Schalatz Antal.
Árvák atya. Reitter János.

Közöljük ugy a mint vettük, csak azon hazafiu ohajtásunkat csatolva még hozzá, hogy a magyarságon uraim fő figyelem legyen, mert Pest város eddigi jegyzőkönyvei nagy részben a legborszasztóbb stylusban szerkeszték, a millyet képzelné is alig lehetne.

(1)

Az idei

pesti lóverseny

a Rákos mezején az alanti díjak kitételével következő napokon, mindenkor délutáni 4 órakor fog megtartatni, ugymint: 1. Csütörtökön június 1-én „Széchenyi díj“ — „Egyesült nemzeti díj“ — „Mezei gazdák lovainak próbafutása.“ — 2. Vasárnap június 4-kén: „Pestvárosi díj“ — „Hg Eszterházy díj“ — „Asszonyosságok pályadíja“ — „Mezei gazdák lóversenye.“ — 3. Kedden Június 6-án: „Hazafidij“ — „Batthyány Hunyady díj“ — „Festetics Nákó díj“ — „Ostor díj.“ (35)

(1)

Hirtelen elutazás miatt.

Hátas és kocsis lovak, fiatalok, hibátlanok és jól betanítottak jutányosan eladandók Budán, krisztina város kék golyó utczában 286. szám alatt. (36)

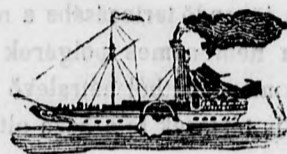
Magy. közép- ponti vasut.

Naponkinti indulatok 1848-dik Majus 20-tól Augustus végeig.

A t. cz. utazók kéretnek, sziveskedjenek

legalább egy negyed órával az elindulás előtt a pályaudvarban megjelenni.

Pestről Szolnok felé személyvonat reggeli 6 órak. tehervonat délben 11 ó. 45 p. személyvonat délután 2 ór.
Szolnokról Pestre. Tehervonat reggeli 3 óra 45 perc. Személyvonat reggeli 6 óra 25 perc. Személyvonat délután 2 óra 15 perc.
Pestről Vác felé reggel 6 óra 30 perc. délután 2 óra 30 „
Váczról Pest felé reggel 8 órakor délután 4 „
„ „ „ 7 „

Gőzhajók járása

1848-ik évi május 1-jétől kezdve.

Pestről Bécsig naponkint, reggeli 6 órakor, kapcsolatban Győrrel.
„ Orsovára minden vasárnap, reggeli 5 órakor. Galacz és Konstantinápolyi kapcsolatban az oláh részen, és május 7- és 21-kén Odessával.
„ „ minden csütörtökön reggeli 5 órakor (minden 14 napokban egyesül Galacz és Konstantinápolyal a török részen.)
E gőzösök megérkeznek Orsováról minden vasárnap reggeli 4 órakor, és minden csütörtökön délutáni órákban.
„ Cittelig minden kedden és pénteken reggeli 5 órakor, le- és fölfelé Eszéken át; a kedden elinduló gőzös Szegeddel kapcsolatban áll.
E gőzösök minden vasárnap és szerdán délutáni órákban Tittelből megérkeznek.
Vontatóhajók indulásai.
Pestről Bécsbe minden hétfőn és csütörtökön elindulnak; és minden szerdán és szombaton megérkeznek.
„ Orsovába minden kedden elindul, és minden szerdán megérkeznek.

Megjelenik e lap **minden este** Előfizetheti e lapra Pesten a Beimel-féle nyomdában (Al-Dunator Piaristák épülete) és Emich Gusztáv könyvkereskedésében. — A vidéken a postahivataloknál. **EGYES SZÁM ÁRA 3 kr. pp.**

Felelős szerkeztő Pál Albert. — Kiadó tulajdonos Lukács László. — Nyomatik Beimelnél.